

Seržant Tommy

Paměť

(Vzpomínky na tvůj život před tím, než jsi se ocitnul tady. Nevybavuješ si nic navíc, ale víš určitě, že tohle není všechno.)

Narodil ses v malé díře kus od Bostonu, ale už si ani nepamatuješ, jak se vlastně jmenovala. Fotr nebyl pořád doma a matka byla stará hysterka. Není divu, že ses doma moc nezdržoval a radši ses flákal na ulici. Na tohle vzpomínáš rád – byl jsi v partě, která týrala slabší děti a ty ses tam poprvé cítil silný a nadřazený. To pokračovalo i ve škole – dával jsi všem najevo, že jsi silnější a že pokud se ti jen trochu znelíbí, zaplatí za to. A nebyly to jen plané řeči. Když tě nějaký spolužák naštvál, tak jsi jej bez váhání zbil. Samozřejmě, že z toho občas byly problémy, ale matka to pokaždé nějak zalepila a pak stačilo dát chvíli pokoj, aby se všichni uklidnili. Moc přátel jsi s tímto přístupem pochopitelně neměl, ale občas se ti snažil alespoň někdo zavděčit, a to ti bohatě stačilo. Však kdo by se taky chtěl přátelit s tou bandou slabochů.

Protože se to očekávalo, tak jsi dostudoval střední školu. Zpětně na to nevzpomínáš s žádným velkým potěšením. Přišlo ti to úplně zbytečné. Možná jsi to tehdy dělal kvůli matce, aby dala pokoj. Jo, to bude ono. A kvůli ní jsi pak nastoupil i na univerzitu. Ale tam už jsi nevydržel, nebavilo tě to a studium jsi ukončil. Rychle ses odstěhoval od rodičů a začal jsi pracovat.

Nějakou dobu jsi pracoval, možná že jako řidič, mechanik nebo tak něco. Víš, že to bylo s auty. Moc si z té doby nepamatuješ. Ale byla to otrava – každý den jsi musel úmorně dlouhou dobu pracovat za nevelký peníz. Byl to běžný a stereotypní život, stejný den po dni.

Kvůli nějakému vzrušení a vidině slušných peněz ses přihlásil do armády. Na tohle si pamatuješ velice dobře. Prodělal jsi výcvik a to bylo něco pro tebe. Konečně jsi mohl předvést své schopnosti a svou sílu. Měl jsi pochopitelně problémy s tvou horlivou povahou a sklony k násilí, ale velitel vždy řekl, že raději vidí pořádného amerického chlapa, než zbabělou bačkoru. Dělal jsi, co tě bavilo a v čem jsi byl dobrý. Po výcviku jsi začal sloužit v běžné jednotce a patřil jsi mezi nejlepší.

Ale to ti nestačilo, chtěl jsi víc. Chtěl jsi do války. Přihlásil ses jako dobrovolník do mise v Iráku. Zpočátku sis říkal, že to je kvůli penězům a uznání, ale až tam jsi pochopil pravý důvod. Toužil jsi konečně někoho zabít a poznat, jaké to je. V Iráku ses hlásil do každé akce, kam jsi jen mohl. Patřil jsi mezi nejaktivnější vojáky a četa pod tvým vedením byla postrachem všech teroristických skupin v okolí základny Anaconda, kde jsi sloužil. Anaconda byla základna u Balad, jedna z největších v Iráku. S odvahou a nadšením ses vrhal do přestřelek a užíval jsi si krev a smrt. Jedním z vojáků ve tvé četě byl seržant Jerry Molewski. S ním jsi se spřátelil – stali jste se přáteli tak blízkými, jak jen mohou být dva bratři ve zbrani během zuřící války.

Jednoho dne jsi doprovázel diplomatický konvoj, na který zaútočila skupina teroristů. Během krátké přestřelky jsi byl zasažen do hrudníku. Zranění našťastí nebylo smrtelné. Byl jsi dopraven do polní nemocnice a operován. Po rekonvalescenci ti dali Purpurové srdce jako vyznamenání a nabídli ti slušný důchod. Ale tebe to nezajímalo, chtěl ses teď jen pomstít. Říkali, že by jsi měl zůstat v záloze, po zotavení jsi byl nějakou dobu mimo službu a nebyl jsi nasazován na žádné mise. Až po několika měsících ses měl konečně zúčastnit mise, jejímž úkolem bylo zaútočit na bunkr kontrolovaný teroristy. Pamatuješ si, jak jsi vběhl dovnitř a zaútočil na teroristy zblízka. A pak, pak byl konec.

Chování

(Základní koncepty hraní tvé postavy. Snaž se tohoto konceptu chování co nejvíce držet, ačkoliv věříme, že vdechneš postavě část svého osobitého já.)

Jsi impulzivní, výbušný a náladový. Víš, že jsi silnější a schopnější než ostatní, a proto ostatními kvůli jejich slabosti pohrdáš. Ze stejného důvodu neuznáváš žádnou autoritu – vždyť kdo je schopnější než ty, aby Ti mohl rozkazovat? Celý život jsi nešel pro ránu daleko a necháš se snadno vyprovokovat k zuřivosti a pak klidně i fyzicky zaútočíš. Fyzické násilí si vyloženě užíváš, baví tě na tom dokazovat si svoji nadřazenost.

V jednání s lidmi jsi arogantní, často křičíš, nadáváš a skáčeš lidem do řeči. Nebojíš se lidem vyhrožovat a také se hodně snadno našteváš a to skutečně do stavu, kdy se už vůbec neovládáš. Tyto stavy ale většinou poměrně rychle přejdou.

Touhy

(Základní kameny, které definují smýšlení tvé postavy.)

Vládnout, ponižovat a ubližovat ostatním, vždyť ostatní musí poznat tvoji sílu!

Všechno vyřešit a to co nejpřímější cestou. Neexistuje překážka, kterou by jsi nezvládl.

Vzpomínky

(Konkrétní vzpomínky, které vidíš tak čistě, jako by se odehrávaly právě nyní.)

...je ti osm let, jsi ve škole. Je přestávka a ty se nudíš. Zahlédneš Tonička, slabocha Tonička, tu sračku a začneš se bavit. Neumí se bránit a o to je to zábavnější. Ostatním se to líbí, smějí se a ty víš, že tě obdivují a chtějí být jako ty...

...po schodech sestupuješ dolů do temné chodby. Už jsi prošel okolo několika rohů, ale pořád prázdně. Kruci, přece se nespletli, tenhle bunkr má být turbanů plnej! Někde za tebou je Jerry, kryje ti určitě záda jako vždycky. Za dalším rohem jsou kovové dveře a za nimi slyšíš nějaký hluk. Sundáváš z ramene granát a otevíráš dveře...

Lidé

(Osoby, které ti v mlze vzpomínek nejvíce vytanuli na mysli.)

Jerry Molewski – impulsivní seržant původem z Texasu, se kterým ses setkal v Iráku na Anacondě. Patřil do tvé čety a hned jste si padli do oka stejným způsobem humoru a podobnou povahou. Stali se z vás skvělí přátelé. Občas spolu chodíte na několik piv a historek o tom, jak jste spolu kopali uzenáčům zadky.